

Band

PINGEL - 0:07

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 526, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 8, Stan Getz, deel 1. In aflevering 394 van 27 mei 1988 hoorden we voor het laatst van de tenorsaxofonist voor het tijdvak '48/'53, de complete session voor Clef in NYC, 4 mei 1953, met zijn kwintet. Omdat het bijna drie jaar geleden is herhaal ik nu het laatste van de vier stukken. Stanley Getz werd 2 februari 1927 in Philadelphia geboren, hij was al op zijn 15e beroepsmusicus, ~~speelde~~ speelde 1944/'45 bij Stan Kenton, '45/'46 bij Benny Goodman, en in 1947/'48 bij Woody Herman waar hij met collegas Herbie Stewart en Zoot Sims, plus baritonsaxofonist Serge Chaloff een van de 'Four Brothers' was. Daarna ging hij zijn eigen weg. In 1953 leidde hij een kwintet dat nauw aansloot bij de cool school van de West Coast, Getz zelf was stilistisch niet consequent -gelukkig- en kon ook toen soms hevig uitpakken ~~met~~ met extrovertere expressie-middelen. In het kwintet ventieltrombonist Bob Brookmeyer die als arrangeur de stijl van de groep bepaalde, John Williams-piano, Bill Crow-bas, Al Levitt-drums. Van Brookmeyer was dit laatste stuk van de session, kwa thema en ritmiek ook het leukste: "Erudition".

plaatje 1 Stan Getz Quintet: Erudition (Bob Brookmeyer)
2/1 - 3:09 - Artone EPV 5017

"Erudition", laatste stuk van de Stan Getz Quintet-session voor het merk Clef van Norman Granz in NYC, 4 mei 1953. Anecdote: Granz liet op zijn platen, Clef, Norgran, Verve, zetten dat het Munster-Dummel HiFi Recordings waren. Want alle merken hadden zo hun systeem met bijbehorende poeha. Maar Munster en Dummel waren gewoon de twee opname-technici die voor Granz werkten, niks geen systeem, grap. 4 augustus waren er twee veranderingen in het kwintet, Teddy Kotick had op bas Bill Crow vervangen, en Frank Isola drummer Al Levitt. Twee stukken door dit vijftal, in het eerste horen we Getz in aantocht als de latere Meester ballad-vertolker. Ann Ronell's "Willow weep for me".

plaatje 2 Stan Getz Quintet: Willow weep for me (Ann Ronell)
1 - 5:19 - Norgran EP N-12

"Willow weep for me". Nu van Roger Wolfe Kahn: "Crazy rhythm".

zelfde Stan Getz Quintet: Crazy rhythm (Meyer, Kahn, Cearsar)
2 - 5:50 - idem

als 26-
serie

"Crazy rhythm", de opzet, noem het arrangement, komen we in '57 nog tegen toen Getz met J.J.Johnson 'At the Opera House' speelde. Dit was zijn kwintet op 4 augustus 1953 in Los Angeles voor Norgren met Bob Brookmeyer-ventieltrombone, John Williams-piano, Teddy Kotick-bas, Frank Isola-drums, die we in het Gerry Mulligan hoofdstuk voor '53/'58 met Brookmeyer in het Mulligan Quartet, Parijs 1954, hoorden. Getz' kwintet hoorde bij de West Coast scene, maar -ik zei het al- hij was geen consequente cool musicus, en kon daardoor goed passen in een geheel andere context. Zoals een studio jam session van Norman Granz in LA op 13 augustus. Hij is één van de drie witte musici hier, het was opvallend als je hem met Jazz at the Philharmonic meemaakte dat hij totaal geaccepteerd was bij zijn zwarte collegas, terwijl er toen toch op zijn minst gezegd, grote rivaliteit was. Dit zijn hier de musici in solovolgorde. Count Basie-piano, Wardell Gray-tenorsaxofoon, Benny Carter-altsaxofoon en duidelijk gebruik makend van Bebop-stijlkenmerken, Buddy DeFranco-klarinet, Stan Getz-tenorsaxofoon, Willie Smith-altsaxofoon, (van Jimmy Lunceford en toen Duke Ellington), tenslotte trompettist Harry 'Sweets' Edison. In de ritsectie Basie's Freddie Greene-gitaar, John Simmons-bas, Buddy Rich-drums. "Apple jam".

plaat 3 Jam Session: Apple jam (Count Basie)
1 - 11:44 - Verve 2304 421

De blues "Apple jam", voor Clef in Los Angeles, 13 augustus 1953. Tenorsaxofonist ^{Stan Getz} in een andere omgeving ^{die van} dan zijn eigen muziek. Volgende keer live opnamen van zijn kwintet, dit was NOS Jazzgeschiedenis 526, MdR.

0 0 0 0 0

NA 106 079

30:44

mont. 19.02.91